

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-167/20-7

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Primljeno: 23-07-2020	C	
Prilog	Neposredno	Postoji
Klasa: UP/II-034-02/20-01/176	20-01	ATG
Ur. broj: 383-01/20-14		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mire Kovačić predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Dijane Vidović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Gin-Company d.o.o. Zadar, Ulica Braće Miroslava i Janka Perice 19, kojeg zastupa opunomoćenik Jure Strgačić, odvjetnik u Zadru, Zrinsko-Frankopanska 20D, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Benkovca, Šetališe kneza Branimira 12, Benkovac, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/20-01/176, urbroj: 354-01/19-7 od 30. ožujka 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/20-01/176, urbroj: 354-01/19-7 od 30. ožujka 2020. odbijena je žalba Gin-Company d.o.o. Zadar kao neosnovana (točka 1. izreke rješenja), te odbijen zahtjev Gin-Company d.o.o. Zadar za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan (točka 2. izreke rješenja).

Tužitelj u tužbi protiv osporavanog rješenja u bitnome navodi da tužbu podnosi protiv rješenja tuženika radi pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnih propisa. Ističe da na dan 24. veljače 2020. nije imao poreznog duga, jer da naručitelj može zatražiti putem Modula „Dohvat iz registra“ podatke iz Porezne uprave i dobiti potvrdu da postoji dug, iako je dug već podmiren ali nije proknjižen pa se činjenica podmirenja ne vidi. Smatra da je naručitelj trebao postupiti prema članku 263. Zakona o javnoj nabavi i zatražiti dostavu ažuriranih popratnih dokumenata. Nadalje navodi da u vezi poreznog duga kojeg je imao na dan 24. veljače 2020. ističe da su toga dana u sustav Porezne uprave unijeti obrasci (JOPPD) koji prethode isplati plaće radnicima koje je obveze morao podmiriti istog dana što

da je i učinio, odnosno podmirene su sve obveze, a što sustav „Dohvat iz registra“ nije registrao. Navodi da je naručitelju dostavio potvrde o provedenim transakcijama banke, te knjigovodstvene kartice na dan 24. veljače 2020. prema kojima ima pretplatu poreznih davanja, a što da je tuženik trebao utvrditi odnosno od Ministarstva financija, Porezne uprave pribaviti podatke je li na dan 24. veljače 2020. imao poreznih dugovanja ili ne. Smatra pogrešnim zaključak tuženika da naručitelj nije trebao postupiti sukladno članku 263. Zakona o javnoj nabavi, odnosno pozvati ga da dostavi ažurirane dokumente jer da je naručitelj to učinio samo kod nekih ponuditelja. Navodi da ne smije trpiti štetne posljedice radi ne ažurnosti Modula „Dohvat iz registra“. Predlaže poništiti rješenje tuženika i Odluku o Odabiru za Grupu I, 2 i 3, sve od 2. ožujka 2020., te mu naknaditi troškove žalbenog postupka. Traži i naknadu troškova upravnog spora za sastav tužbe s PDV-om.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja. Navodi da je naručitelj u konkretnom slučaju primjenom instituta iz članka 262. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi pribavio potvrdu Porezne uprave iz koje proizlazi da tužitelj ima porezni dug i pravilno ga isključio iz postupka javne nabave. Naime da se potvrdom Porezne uprave od 24. veljače 2020. potvrđuje da tužitelj na dan 24. veljače 2020. duguje 31.525,26 kn javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava, a koji se odnose na obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, a iz potvrde je vidljivo da je izdana u svrhu provjere osnova za isključenje gospodarskog subjekta iz postupaka javne nabave (članak 252. Zakona o javnoj nabavi). Ističe da kad naručitelj raspolaže potvrdom Porezne uprave nema osnove za traženje od tužitelja ažuriranih popratnih dokumenata što da je potvrđeno i presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII -577/19. Navodi da se u konkretnom slučaju radi se o postupku javne nabave male vrijednosti, poziva se i na Pravilnik o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“ 65/17) članak 20. Ističe da bi svako daljnje pribavlje dokaza o poreznom dugu bilo protivno članku 263. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi i značilo bi neograničeno pribavljanje dokaza od pojedinog ponuditelja na istu okolnost što da bi bilo protivno pravilima postupka javne nabave. Navodi da tužitelj ni u žalbenom postupku ni uz tužbu nije dostavio ažurirani popratni dokument na koji se poziva a koji je kao dokaz nepostojanja obveznih razloga za isključenje propisan Zakonom o javnoj nabavi i dokumentacijom o nabavi. Navodi da obrazac JOPPD, potvrde o izvršenim plaćanjima, knjigovodstvena kartica i uvid u stanje računa poreznog obveznika na koje se tužitelj poziva nisu dokaz propisan Zakonom o javnoj nabavi. Ističe da tuženik nema obveze pribavljanja nove potvrde Porezne uprave radi eventualnog utvrđivanja da na dan 24. veljače 2020. kod tužitelja nije bilo poreznog duga jer je to prema članku 403. stavku 2. Zakona o javnoj nabavi žalitelj obvezan dokazati. Navodi da tužitelj nema potvrdu Porezne uprave kojom bi dokazao da nije postojao porezni dug na dan 24. veljače 2020. Kako je naručitelj raspolagao dokumentom koji je propisan Zakonom o javnoj nabavi kao dokaz za utvrđivanje osnove za isključenje a koji dokaz nije naknadno stavljen izvan snage to je pravilno tužitelj isključen iz postupka javne nabave. Ističe da naručitelj sukladno članku 262. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi može provjeriti informacije navedene u europskoj jedinstvenoj dokumentaciji o nabavi. Kako je u konkretnom slučaju tužitelj predajom svog ESPD obrasca izjavio da nema poreznog duga to je naručitelj primjenom navedenog članka Zakona izvršio provjeru te je od

javnog tijela porezne uprave dobio podatak da tužitelj ima iskazan porezni dug te ga je sukladno članku 252. stavku 1. i 291. točki 2. Zakona o javnoj nabavi bio obavezan isključiti iz postupka javne nabave. Smatra da okolnost da je naručitelj u odnosu na druge ponuditelje pribavljao dokaze kroz Modul „Dohvat iz registra“ na drugi dan, ne predstavlja nezakonito postupanje naručitelja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, a podredno postupiti prema članku 58. stavku 1. ZUS-a, da sud sam riješi stvar.

Zainteresirana osoba Grad Benkovac, Gradonačelnik, u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu i pridružuje se navodima tuženika iz odgovora na tužbu. Ističe da se protivi poništenju rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave od 30. ožujka 2020., jer su uzete u obzir sve relevantne činjenice i dokazi te primijenjeni svi materijalni propisi kojima je nedvojbeno utvrđeno da nisu učinjene bitne povrede postupka javne nabave.

Zainteresirane osobe, Civil Engineering Consultancy d.o.o. Zadar, i Prona –Grad d.o.o. Zagreb nisu dostavili odgovor na tužbu, iako su uredno pozvani (dostavnice prileže spisu).

Pozvan na temelju članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), tužitelj se nije očitovao na odgovor na tužbu tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave i zainteresirane osobe Grada Benkovca, naručitelja.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sukladno članku 252. stavku 1. točki 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16 .) , javni naručitelj obavezan je isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj, ako gospodarski subjekt ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj.

Navedeno je naručitelj propisao i u točki 3.1.2. dokumentacije o nabavi u ovom predmetu.

Ispitujući zakonitost osporavanog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, kao i postupak koji mu je prethodio, ovaj Sud nakon razmatranja odlučnih činjeničnih i pravnih pitanja nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je žalbu odbio jer je za odluku dao valjane, iscrpno i argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, prema obrazloženju rješenja tuženika naručitelj je kroz Modul „Dohvat iz registra“ pribavio potvrdu Porezne uprave, Područni ured Zadar, Ispostave Zadar od 24. veljače 2020 kojom se potvrđuje da porezni obveznik Gin-Company d.o.o. Zadar na dan 24. veljače 2020 .duguje 31.525,26 kn javnih davanja koji se odnose na obveze plaćanja poreza i prireza na dohodak te doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, slijedom čega je naručitelj sukladno članku 252. Zakona o javnoj nabavi i točki 3.1.2. dokumentacije o nabavi u ovom predmetu imao osnovu da tužitelja isključi iz postupka javne nabave. Navedeno ni uz žalbu ni uz tužbu dostavljena dokumentacija ne dovodi u sumnju . Pravilno nadalje obrazlaže tuženik da kako je naručitelj pribavio potvrdu Porezne uprave kroz navedeni Modul, to nije morao dostavu iste potvrde tražiti od tužitelja sukladno članku 263. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi.

Nisu osnovani tužbeni navodi da bi tuženik u žalbenom postupku trebao pribaviti potvrdu odnosno utvrđivati je li tužitelj imao dug, jer je navedeno suprotno članku 403. Zakona o javnoj nabavi.

Budući da, prema ocjeni ovoga Suda, tužitelj svojim navodima nije doveo u sumnju zakonitost rješenja tuženika, to je tužbeni zahtjev odbijen.

S obzirom da je tužbeni zahtjev odbijen nema ni zakonom propisanih uvjeta za priznavanje troškova sastava tužbe (članak 79. ZUS-a).

Stoga je, na temelju članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. i 6. ZUS-a odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 7. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Mira Kovačić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik

Tanja Nemčić